

	<p>לציוניות, למאצוא ליזם, לאחדות עמים</p> <h1>תכליתנו</h1> <h2>TACHLITZ</h2>	
<p>CURITIBA-PARANÁ-BRASIL</p>	<p>NUMERO 11. IYAR 5709 Maio, 1949</p>	<p>PUBLICAÇÃO HASCHOMER HATZAIR</p>

O ESCUDO DE ISRAEL

A EMINENTE VITÓRIA DE ISRAEL

Yaakow Kehara-Schussel
 (Discurso pronunciado em yidish e português durante a solene festividade do 1º Aniversário da Independência de Israel.)

Cada povo tem seus momentos históricos que são inscritos nas páginas gloriosas da história da humanidade em geral. Os grandes momentos que eternizam-se na história de cada povo - tiveram sempre sua expressão ligada com grandes homens. Assim o nome de Washington acha-se ligado com o momento histórico da luta da América do Norte pela sua libertação do jugo colonial. Assim o nome de Garibaldi acha-se ligado com a luta do povo italiano em prol da sua unificação nacional. Assim os nomes de Danton e Marat acham-se ligados com a luta do povo francês pela libertação do jugo feudal e em prol da criação da República. Assim a figura de D. Pedro I, acha-se ligado com a luta do povo brasileiro pela sua libertação do jugo colonial e em prol da conquista da sua gloriosa independência. Semelhantes exemplos - onde a luta

libertadora de um povo encontra nos seus homens o símbolo, a expressão de um movimento pra um determinado objetivo - encontramos entre quasi todas as nações que tendem para uma vida nacional independente.

A historia do povo judeu é rica em homens que expressam seu esforço e luta pela liberdade e união. Desde o Mestre Misés - que simboliza a luta libertadora do povo judeu do jugo egipcio - estende-se uma corrente de 3.500 anos de lua por uma vida nacional independente até a concretização do Estado Judeu idealizado por Dr Theodor Herzl e que encontrou sua mais alta expressão no 5 de Iyar de 5708 ou seja 14 de Maio de 1948, com a historica proclamação de um livre e independente governo na Palestina sob o nome de Israel.

Longa e dura foi a luta do povo judeu. Durante 2000 anos o povo judeu viveu numa saudade, esperança e fé na vinda do Messias redentor. Perseguidos, torturados e banidos de um paiz, fugiam os judeus correndo, batiam ás portas de um novo paiz, munidos da fé na bondade humana e novamente construindo seu futuro sob novas ilusões de igualdade, justiça e amor ao proximo. Porém em pouco tempo as ilusões dissipavam-se e mostravam em seguida a feição tragica da diáspora. Diáspora - que significava : insegurança, fraqueza e solidão do povo judeu disperso pelo imenso globo. E assim - de um ano para outro - a diáspora aumentava, até não haver mais um lugar na terra onde não houvesse um judeu banido. E eis em tais condições : dispersos, desparacelados sobre todas as partes e cantos do mundo, colocou-nós o destino perante éssa terrivel alternativa : sér ou não sér, completa independencia ou morte. Ésta alternativa da : "Independencia ou morte" fez, com que o povo judeu vencesse, apesar das irregulares condições em que o povo judeu vivia como nação. E a vitoria do povo judeu somente podia sér uma vitoria completa e incondicional de liberdade e independencia em sua propria terra no Eretz Israel. É o mesmo momento historico com sua tremenda e grande alternativa encontramos na historia do povo brasileiro, que tambem achou sua expressão no historico grito de D. Pedro I. : "Independencia ou Morte!". E justamente nesse momento tinha que vencer o povo brasileiro. E sua vitoria foi tão grande, como são grandes as vitorias de todos os povos que lutam por sua independencia, liberdade e igualdade. Porque somente num mundo, onde todos os povos serão independentes e livres de qualquer jugo estrangeiro - a humanidade poderá ser feliz e viver em paz. Não há nenhuma duvida portanto, que a diáspora do povo judeu tinha seu duplo sentido tragico: de um lado sempre ameaçando a vital existencia do povo judeu como tal e agravando ao mesmo tempo o problema da paz mundial. E não foi em vão, que o problema da independencia nacional do povo judeu comoveu o mundo inteiro, e foi o unico caso dos ultimos problemas mundiais que urgiu uma extraordinaria reunião da ONU. A grande maioria das nações da ONU compreendeu tambem, que unicamente com a vitoria da justa aspiração de uma independencia nacional do povo judeu na Palestina - poderá reinar a paz na Terra Santa, e reinando a paz na Terra Santa - será reforçada com isto a corrente das nações amantes da paz mundial. Devemos portanto prestar uma homenagem especial ao dignissimo chanceler brasileiro Dr Osvaldo Aranha - que, com uma visão tão feiz e justa presidiu a historica reunião da ONU, esforçando-se em prol da constituição do Estado Judeu. A grande vitoria nacional do povo judeu é tão sobrenatural em sua grandeza, como era sobrenatural a bi-milenar diáspora com seus sofrimentos, perseguições e torturas - que nenhum povo suportaria em condições semelhantes.

A vitoria do povo judeu foi completa em cada sentido, tanto militar, politica e economica.

Cada vitoria militar de qualquer nação encontra nos seus generais e sua maxima expressão. Assim com toda justeza na historia das guerras ocupam seus postos de honra homens como: Duque de Caxias, General Artigas, Simão Bolívar, George Washington, Marechal Foch e milhares de outros homens que conduziram seus gloriosos exercitos para a vitoria.

O Estado Judeu - antes de o mesmo ter nascido, porque já desde 29.XI, 1947 - os judeus foram obrigados a defender-se numa guerra, que no dia da proclamação de ISRAEL, transformou-se numa guerra aberta como resultado da invasão agressiva de 7 paizes árabes ao redor da Terra Santa. Sete paizes árabes armados de cabeça aos pés com armamento moderno por uma das grandes potencias. Pesada e sangrenta foi a luta, sendo a vitoria do Estado de Israel conseguida por um enorme preço de milhares de vidas. Estes homens bem poderiam salvar suas vidas, se tivessem desistido da sublime ideia da independencia do povo judeu. Eles porém compreenderam : que é preferivel a morte do que um novo prolongamento da diáspora. Com este pensamento e força de vontade de ser livre, os exercitos de Israel caminhavam para a vitoria, empenhan

(continua na pag. 4)

התכליתנו

אונדזער צוועק

פאר ציוניזם
פאר סאציאליזם
פאר פעלקער-פריינדשאפט

.....

קורטיבא, איר חרפ'ט
נומער 12

פאר וואס שרייבן מיר יידיש ?

יעקב קערה-שיסעל

ווער ס'איז אביסל געהנט באקאנט מיט דער געשיכטע פון דער באוועגונג פון "השומר הצעיר" וועט זיך אפשר ווינדערן - וואס מיר שומרים - וועלכע געהערן צו די שטרענגסטע העפאעאיסטען, מיר - וואס יאהרן צעריק האבן אונגעוועדט אלע אונשטרענגונגען אום צו פארטרעטן די יידישע שפראך מיט דער אלטע און נאציאנאלע העברעאישע - געהערן היינט צו די, וואס ניט נור שרייבן יידיש דא אין גלוס, נור געהערן אויך צו די, וועלכע אין ישראל געמן אן אקטיוון אנטייל אין דער יידישער מאדערנער ליטעראטור.

פארשידענע סבות האבן זיך געשאפן צוליב דער נייער און פאזיטיווער שטעלע פון "השומר הצעיר" לגבי דער יידישער שפראך, קדם כל - זענען מיר שוין אין א צייט ווא די העברעאישע שפראך אין ישראל שטייט ניט מער אין געפאר צו ווערן אויסגע- שטויסן דורך דער יידישער, די העברעאישע שפראך הערשט אזוי היינט אין ישראל ווי פראנצעזיש אין פראנקרייך, ווי פויליש אין פוילן, שוועדיש אין שוועדן א.א.וו. צווייטנס איז יידיש א שפראך אין וועלכער יידען בקלל צווישן זיך פארשטיין זיך בעסער און דינט אויך גלייכצייטיק פאר א בעסער איינקייט, שוין ניט רעדענ- טיק וועגן דעם, דאס א פליכט פון יעדן ייד איז צו קולטיווירן די יידישע שפראך צוליב איהרע גרויסע אוצרות וואס זי פארמוגט אין דער יידישער ליטעראטור.

סוף כל סוף לעבן מיר אין געוויסע גלות-לענדער, וואס צוליב פאליטישע סבות האבן מיר ניט די פרייהייט ארויסצוגען געוויסע מיינונגן אין דער לאנד-שפראך, איז אזוי די יידישע שפראך א מיטל מיט וועלכער מיר קענען בעסער און אויפריכטי- גער רעדן און אין א קאמלעטער איינשטימונג מיט דער אידעאלאגיע פון "הצעיר". עס צום ביישפיל, שטויסט זיך און א געדאנק צו געבן א קאמענטאר אין "שיבות מיט דער פיירונג פון דעם ערשטען אנווערזאר פון מדינת ישראל, א קאמענטאר צו ליב צוויי פארשידענע ארטיקלן וואס האבן זיך באוויזן אין דער היזיקער פרעסע, איין ארטיקל - וואס האט פארירט אונדזערע באמערקונג - ליינען מיר וועגן דער גרויסער דאטע אין "אונדזער שטימע", ווא מיט דעם גרעסטן אמת זענען באטאנט די הערצישע קאמפן פון דער הגנה, ווי אויך די פעסטע און אונבאדיקט פאזיטיווע שטע- לע פון די פראגרעסיב-דעמאקראטישע לענדער - מיט ראטן-פארבאנט אויף דער שפיץ - וועלכע האבן דערמעגליכט צו שאפן די מדינת ישראל, אין עט אין דעם טאגן איז דער גאנצער ארטיקל געשריבן ביז צום סוף.

א צווייטער ארטיקל, וואס האט אויך פארירט אונדזער באמערקונג געפינען מיר אין דער בראזיליאנער פרעסע, אין דער צייטונג "א דשאַרנאל" פון ריא, ווא דער זשאַרנאליסט בארעטאָ לעיטע פיליץ שרייבט צווישן אנדערע זעהר אינטערעסאנטע גע- דאנקן: "מדינת ישראל איז ניט געוועזן א פראדוקט פון א פרידנס-טראקטאט, פון א דיפלאמאטישע קאמפניאציע, אפילו ניט פון דעם גייסט פון ישר וואס האט צופעליק און אבסטראקטיש געווירקט אויף די פיהרערס פון דער וועלט, און א גינסטיגע היס- טארישע קאנווקטור, עסענסיעל איז אבער מדינת ישראל א פראדוקט פון ענערגיע, פון באשטימונק, פון העראאישען קוראזש פון זייער זוגנס, און אויך נאטירלעך פון איר ארגאניזאטארישע פעהיקייט....."

סאיז אמת צו באווינדערן וואס א ניט-ייד האט אזוי איינפאך געזעהן די "עסענס" פון דער גרויסקייט מיט וועלכער סאיז פארבינדן דער היסטארישער מאמענט פון מדי- נת ישראל, בשעת א יידישער זשאַרנאליסט באמערקט נור די פאלדיקע און דירעקטע סבוב ווי וויכטיק סזאלן ניט זיין די פאלדיקע סבוב, האבן זיי מעהר ניט געטון ווי גע- האלפן צו אנערקענין דאס ווערק וואס איז געשאפן געווארן דורך צעהנדליקע יאָהרן, געשאפן דורך איבערגעגעבענע אידעאליסטן, און וואס האבן זיך געאפפערט פאר דעם אידעאל מיט זייער אייגן לעבן, פון הלוצים וואס זענען געגאנגן קאן ארץ ישראל מיט א פעסטן גלויבן פארווירקלעכן דאס, וואס ביי דער מעהרהייט פון דעם יידישן פאלק אין יענער צייט איז פאטראכט געוועזן פאר א הלום, הלוצים - וואס האבן אמת

פארשטאנדיג דעם טיפן און רעאלן געדאנק פון דעם גרינדער פון דעם "יודענ-שמאדט" פון דר' טעאדאר הערצל.

נישט ווילנדיק דערמאנט זיך וועגן די גרויסע שבחים וואס די גאנצע קאפיטא-ליסטישע פרעסע האט מיט אזא הויכע שטימונג געשריבן - באלד נאך דער צווייטער וועלט-מלחמה - וועגן דער הערצישער רויטער ארמעה, וועגן דער גרויסער אפפערקייט פון דעם סאוויעטישן פאלק א.א.וו. אבער קיינער פון זיי האט אפילו מיט איין ווארט נישט דערמאנט וועגן דער עפענטליכער סתם פון דעם סאוויעטישן גרויסן זיג. קיינער פון זיי, פון דער קאפיטאליסטישער פרעסע, האט נישט באמערקט, און זיי האבן טאקע נישט געוואלט באמערקן אז - פון דעם "קאמוניסטישן מאניפעסט" פון קארל מארקס ציהט זיך א רויטער פודים ביז סטאלינגראד, אויך היינט געוויסע יידען בא-מערקן נאך נישט, אדער ווילן נישט באמערקן - אז אויך פיי מדינת ישראל ציהט זיך פון דר' הערצל'ס "יודענ-שמאדט" א פלוי-רויטער פודים ביז נגבה-גראד.

יאהרן צוריק, ווען ציוניזם איז נאך געוועזן א פראגע פון גלויבן אין א אי-דעאל, האט מען נאך געקענט, ביז צו א געוויסער מאס דערקלערן די גענאטיווע שטע-לע פון דעם טייל פאלק, וועלכער האט נישט געגלויבט אין דער גאלה פון דעם יידי-שען פאלק אויף א סעריטאריאלער באזע אין ארץ ישראל. אבער היינט, ווען סאיז שוין נישט מעהר א פראגע פון גלויבן, ווען דער פאליטישער צוועק פון הערצל'ס צי-וויזם איז א רעאלע ווירקליכקייט - איז יעדע גענאטיווע שטעלע קעגן דער פולער לייזונג פון דעם יידישען פאלק אויפן ציוניסטישן וועג: דאס קאנצענטרירן פון דער מעהרהייט פון דעם יידישען פאלק אין ארץ ישראל - גענאטיווז נישט נור פון דעם יידיש-נאציאנאלן זיגען, נור הויפזעכליך פון דעם סאציאליסטישן זיגען. סטאלין - דער גרעסטער נאכפאלגער פון מארקס-לענין - אין זיין ווערק "מארקס-סיוס און נאציאנאלע און קאלאניאלע פראבלעמען" זאגט אויסדריקלעך: "נאציע - איז א באזעצטע קאלעקטיוויטעט, מיט א היסטארישע שאפונג, פון א שפראך, א טערי-טאריע, א עקאנאמיש לעבן און פסיכאלאגיע וואס דריקט אויס איהר וועיזן אין קול-טור. מ'מיז באמערקן אז קיין שום פון די דאזיקע סמנים, נעמענדיק איזאלירט, איז געניגענט פארן דעפינירן פון נאציע, און נאך מעהר: סאיז געניג אז ס'זאל פו-לען איינער פון פון די דאזיקע סמנים, דאס א נאציע זאל פארשווינדן פון איהר עגזיסטענץ."

אט מיט דעם מארקסיסטישן געדאנק: טעריטאריאלע קאנצענטראציע, און נישט אנ-דערש, האט די סאוויעטישע רעגירונג געשאפן די אויטאנאמישע רעפובליק בירא-בי-דשאן פאר א טעריטאריאלע קאנצענטראציע פון דער יידישער נאציע אין די גרענעצן פון סאוויעט-פארבאנט. אבער פאר דער יידישער וועלט-פראגע, ווא די יידען אין די גלות-לענדער לעבן ווי א פאלק צווישן מילשטיינער, איז נור די טעריטאריאלע קאנצענטראציע פון דעם צערשפרייטן פאלק - אין ארץ ישראל - די איינציקע ליי-זונג אויף א וועלט מאסשטאב. דאס איז אויך ד לייזונג, וואס די גרויסע מעהרהייט פון די מעלקער האבן שוין אנערקענט סאי דע פאקטא און שיי דע זשורע" אבער א געוויסער טייל יידען האט נאך ביז היינט נישט אנערקענט "דע זשורע" און נור "דע פאקטא".

פייערלעכער דערעפנונג פון דער הכשרה של השומר הצעיר

מיר האבן דאס פארגניגן איינצולאדן דעם ישוב פון קוריטיבא צו דער פייערלעכער דערעפנונג פון דער הכשרה של השומר הצעיר וואס וועט פארקיימען זונטיק דעם

5-טן יוני

אויף "כזה - אור" אין מאנשע-מאר, נעבן קאמפינאס אין עסטאדא ס. באולא

- סדר היום: 1 דערעפנונג-סאלעניטעט, 2 אויפציען די פענער, 3 ראפארט, 4 באגריסונגען - פארשטייער פון דער פאראייניקטער ציוניסטישער ארגאניזאציע און שליח פון קבוץ ארצי בישראל, 5 אפיציעלע דערעפנונג, 6 מאלצייט, 7 באגריסונגען פון אינסטיטוציעס, 8 באזוכן אין די הכשרה פונקטן, 9 ארטיסטישער טייל - שלום.

קומט און שמארקט מיט אייער אנוועזענהייט די איזעע פון הלוצישער רעאליזאציע

אגריקולטור פלאן פאר ישראל

פון ב.צ. גאלדבערג

אויך דער פלאן צו באזעצן יעהרליך צוואנציג טויזענט פאמיליעס אויפ'ן לאנד אין ישראל איז א נויטיגע זאך, און גאר-גאר א גוטע זאך. אפולע אונזער מדינה דא, וואו די העכסט-אידוסטריאליזירט לאנד אויף דער וועלט, און וואו די אגרי-קולטור איז אזוי הויך אנטוויקעלט, געפינען זיך נאך אלץ ניינצען פראצענט פון דער באפעלקערונג אין ערד-ארבייט. אזוי פיל דארפען מיר נאך אלץ האבען כדי צו האבען גענוג פולע שפייז פאר דער באפעלקערונג און רויע ערדפראדוקטען פאר אינ-דוסטריע. אין די אנדערער לענדער איז דער פראצענט אין אגריקולטור א סאך העכער, נאר אין ענגלאנד איז דער פארמערשער עלעמענט אומגעהויער קליין - אויב איך האב קיין טענס ניט, ארום זיבען אדער אכט פראצענט - איז דאס א רעזולטאט פון א גאנ-צער רייע היסטארישע סיבות, און עס האט געשטעלט דעם ענגלישען פאלק אין אזא שלע-כטער לאגע, אז נאך היינט איז די באשפייזונג פון דער באפעלקערונג אין ענגלאנד ערגער ווי אין וועלכען עס איז אנדער לאנד אין אייראפא, אפגערעדט פון אויסער אייראפא. ענגלאנד האט געבויט איר עקאנאמיע אויפ'ן אויסטויש פון מאנופעקטורן אויף עסענווארג מיט אנדערע לענדער. און דאס איז א געפערליכע באזע, מחמת דער אויסלענדישער מארק פאר ענגלישע מאנופאקטורען ווערט כסדר קלענער, ניט גרעסער, אט דערפאר האבען מיר אויך אין ענגלאנד אגריקולטור-פלענער, וואס זאלען פארנרע-סערן כאטש וויפיל מעגליך די אייגענע פראדוקציע פון עסענווארג.

ישראל טאר געוויס ניט זיין אנגעוויזן אויפ'ן אריינפיר פון עסענווארג, ווי א לאנד וואס האט גאר ווייניג אייגענע רויע מאטעריאלען, וועט ישראל מוזען אט די רויע מאטעריאלען אריינפירען פון אויסלאנד, כדי צו האבען וואס צו פארברויכען אין די פאבריקען. צו באצולען פאר'ן אריינפיר פון די רויע מאטעריאלען, וועט יש-ראל דארפען ארויספירען מאנופעקטורען. און דאס הייסט, אז ישראל וועט דארפען זיין דיין א היפש אנגעוויזען אויף איר עקספארט, כדי צו קאנען אנפירען אינעם אינדרוס-טריעס - דאס אליין וועט זיין א היפש פראבלעם. היינט ווי שווערע וועט אכ דאס פראבלעם זיין, און וויפיל שטארקער אנגעוויזען אויפ'ן אויסלענדישען האנדעל וועט ישראל זיין, אויב זי וועט נאך צום אריינפיר פון רויע מאטעריאלען דארפען אריינ-פירען עסענווארג אויך ?

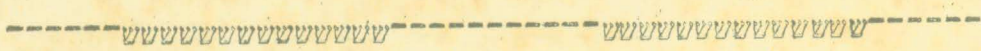
ביז דער מלחמה, הגם ארץ ישראל איז נאך ניט געווען אינדרוסטריעל שטארק אנט-וויקעלט, איז דער פראצענט פון דער באפעלקערונג אין ערד-ארבייט געווען קלענער אפילו ווי אין אמעריקא. דער העכסטער ציפער וואס איך האב געזען איז געווען זי-בעצען פראצענט - לגבי ניינצען פראצענט אין אמעריקא, אבער די ציפערן אליין זא-גען נאך ניט אלץ. כדי צו פראדוצירען אין ישראל פראפארציאנעל אזוי פיל ווי די ניינצען פראצענט פראדוצירען אין אמעריקא, דארף ישראל האבען ווינציגסטענס פינף און צוואנציג פראצענט באפעלקערונג ביי ערד-ארבייט. אי דאס לאנד אין אמעריקא איז מער פראדוקטיוו, אי דער פארמער דא טויג זיך בעסטער אויס צו דעם - פונקט ווי דער היגער ארבייטער איז מער פראדוקטיוו ווי דער ארבייטער אין אנדערער לענ-דער. פאר דער מלחמה האט דער אידישער פארמער אין ישראל ארויספאקומען אכט צענ-טער תבואה פון אן אקער, בעת אפילו אין אייראפא האט אן אקער לאנד געגעבען ניין און א האלב צענטער. עס איז ניט אויסגעשלאסען, אז די אידישע פארמערן אין יש-ראל זאל ניט ווערען מער פראדוקטיוו. איך בין זיכער, אז מיט דער צייט וועט זי ווערען פראדוקטיווער - דורך מער דערפארונג, בעסערע באוואסערונג און סיכטיגער פאמיסטיגונג. אבער מען מוז זיך רעכענען מיט'ן היינט, ניט מיט'ן מארגען. דארפען מיר האבען ווינציגסטענס א פערטעל פון דער באפעלקערונג פון ישראל אויף ערד-אר-בייט, און דאס גאר אן ערנסטער ענין.

איך האב דערמאנט א ציפער פון זיבעצען פראצענט, דער דאזיגער ציפער מוז ווע-רען קלענער, ניט גרעסער, מיט'ן שטראם פון אימיגראציע. ווען עס קומען אריין טוי-זענט מענשען אין לאנד, איז פיל גרינגער צו געפינען פאר זיי ארט אין די שטעט, אדער ארום די שטעט, ווי אין די דערפער ביי ערד-ארבייט. א פאבריק קאן אנשטעלן א צאל מער ארבייטער, ניט דארפענדיג צופויען נייע געביידעס אדער אריינלליגען נייע געלט אין מאשינעס. א קרעמער קאן אנשטעלען נאך אן און פארקויפער, ווען ער האט מער קוינים, ניט מוזענדיג צופויען נאך א קראם. בעת צו באזעצען מער מענשען אויף ערד מוזט איר האבען מער ערד און מער איינריכטונגען אויפ'ן ערד. איז כדי צו באווארען דאס לאנד מיט באשפייזונג, מוז ישראל זעהר ערנסט האלטען אן אויב אויף איר אגריקולטורעלער אנטוויקלונג און נעמען א האנט אין דעם. צו דער פרייער אונטערנעמונג "אליין קאן מען אט די סטראטעגישע פאזיציע ניט איבערלאזען. די "פרייע אונטערנעמונג" וועלען גיכער גיין ווא מען קאן גיכער און

מערער מאכען א דאלאר, אויסלענדישער קאפיטאל וועט גיין אין בויען הייזער, מחמת צוליב'ן וואוקס פון לאנד וועט ריעל עסטייט מוזען כסדר שטייגען; ער וועט גיין אין פאבריק, מחמת דא קאן ער פאר זיך זען אן אויסשפרייטונג פון פראדוקציע הן פאר דעם וואקסענדען היימישען מארק, הן פאר'ן עקספארט אין גאנצען מזרח אבער וועלכער קאפיטאליסט וועט קומען קיין ארץ ישראל קויפען לאנד, אריינלייגען געלט אין באוואסערונג און פארסמאשינעריי, צו באשעפטיגען ארבייטער אוף דעם ? קאפיטאליסטען וואלטען זיך צו דעם אויך גענומען, ווען זיי וואלטען געוואוסט, אז זיי וועלען דארט קענען געפרויכען "אויגס" אדער "עקסקאבער" פאר א הונגער-לויז, ווי עס טוען אונזערע קאמערציאליזירטע פלאנטאטארען אין קאליפארניע, אבער אזא מין עקספלאטאציע וועט דאך אין ישראל גיט קענען פאסירען. קאן די אידישע אגרי-קולטור אין ישראל אויפגעריכט ווערען אדער פון קליינע פארמעס, יחידים, וואס קומען אין לאנד מיט עטליכע טויזענט דאלאר און קויפען זיב איין א שטיקעל לאנד צו ארבייטען, אדער פון קיבוצים.

בין אויך זיכער, אז עס וועלען זיך באזעצען איינצעלנע אזוינע אידען אויך, ווער מיט א היבער-פארם און ווער מיט א גרינצייג פארם וכדומה, אבער פון קיין צוואנציג טויזענט אזוינע א יאר קאן קיין רייד גיט זיין; אפילו פון צען טויזענט זענט אויך גיט; און אויך בין אפילו גיט אזוי זיכעט מיט פינף טויזענט, ניטא גאר אזא מורא'דיגער יצר-הרע צו פארמעררי אויף אן אינדיווידועלען באדען ביי אידען. פארט ווען אין א לאנד וואס וואקסט אזוי פיבערהאפט, קאן מען טיט די זעלבע עט-ליכע טויזענט דאלאר זיך אפנוצקען עפעס גרינגערס, האלט אויך, אז דער איינציגער אויסוועג איז קיבוץ. פאר דעם זענען דא מענשען-יונגעלייט, חלוצים, פאר איז דא, אין קאן זיין, באדען, גאציאנאלער אדער גאציאנאליזירטער באדען. חיים גרינגערב איז טאקע גערעכט, אז ישראל קאן גיט גאציאנאליזירען דעם בא-דען פון די אראבישע עפענדיס אין ישראל, כל זמן ישראל גאציאנאליזירט גיט די גרויסע לאנד-גיטער פון אידען אין ישראל, ער זאגט, אז דערווייל טראכט מען אפ-לו גיט פון גאציאנאליזירען דאס לאנד-אייגענטום, אויב מען זאל זיך אבער אריבער-טירען אויף א קבוצה'שער אגריקולטור, וואלט מען יא געקאנט און געמעגט, גאציאנא-ליזירען - מיט'ן באצאלען פאר דעם דורך רעגירונג-באנדס אלע גיטער, אידישע ווי אראבישע, אבער, לאמער זאגען, הונדערט דונאם פער אייגענטימער. פאר א קבוצה'שער אגריקולטור וואלטען געווען גיט גאר מענשען אין לאנד, גאר מען וואלט אויך געקאנט שאפען ספעציעלע מיטלען אין אויסלאנד פאר באוואסערונג און אויטריכטונג. און דער איקער : א קבוצה'שע אגריקולטור וואלט מען געקאנט בלאגירען אין פאראויס, וויפיל און וואו פאר גרינצייג, פרוכט און אנדערע פרא-דוקטען, און אויף דער קבוצה וואלט מען בכלל געקאנט מער באיען ווי אויף אנאר-כישער און צופעליגער איינצעל-פארמערריי. די גאולה פון לאנד-ארבייט ליגט אין קאמונאלער און קאאפעראטיווער אונטערנעמונג.

די אידעאלאגישע פלאטפארם פון דער פארטיי השומר הצעיר אין בראזיל

1. די פארטיי השומר הצעיר אין בראזיל זעט די לייזונג פון אידן-פראבלעם אין דער קאנצענטראציע פון יידישן פאלק אין א גאנץ ארץ ישראל אלס א בשותפותדיק פאר-טערלאנד פאר די יידען וואס קערן זיך צוריק אין לאנד און פאר די אראבער וואס וווינען דארט, אין פולשטענדיקער צוזאמענארבעט און גלייכהייט אין די ראמען פון א בינאציאנאלער געזעלשאפט.
2. די פארטיי השומר הצעיר באטראכט די צעטיילונג גאר ווי א צייטווייליקע ליי-זונג, בעת וועלכער ביידע שטאטן - דער אראבישער און מדינת ישראל - באשטימטע דורך דער "און", וועלן זיך אנטוויקלען דעמאקראטיש און אין אן איינהייטלעכער אפטרופסות, מען וועט דארפן צו דער זעלבער צייט סטימולירן די ברידערלעכע פא-ציונגען צווישן די ארבעטער-מאסן פון ביידע פעלקער מיטן ציל צו פארשנעלערן דאס צוזאמענמישן פון ביידע מלוכות אין א בשותפותדיק היימלאנד.
3. די פארטיי השומר הצעיר האלט פאר איר הויפט-אויפגאבע קאנצענטרירן די יידי-שע מאסן ארום ארץ ישראל און צוזאמען מיט דעם פארייניקן דעם קאמף פון גאציאנא-לער באפרייונג פון יידישען ארבעטער מיט דער ארבעטער-באוועגונג און די פראג-רעסיווע כוחות אין דער וועלט.
4. די פארטיי השומר הצעיר אין בראזיל באטראכט זיך ווי א באשטאנדטייל פון וועלט-פארבאנד פון די פארטייען השומר הצעיר, וועמען זי וועט געבן די פולסטע שטיצע אין איר קאמף פאר חלוצישער רעאליזאציע, פאר דער העגעמאניע פון ארבעטער קלאס, פאר דעם דעמאקראטישן כאראקטער פון מדינת ישראל, פאר אן יידיש-אראבישער

.....

פארשטענדיקונג און צוזאמענארבעט, פאר א געמיינזאמען פראגמט פון די יידישע און אראבישע ארבעטער און פאר דער סאלידאריטעט פון פראלעטאריאט פון ישראל מיט דער אלזעלעכער ארבעטער-באוועגונג.

5. די פארטיי השומר הצעיר וועט קעמפן אהן דער ציוניסטישער וועלט-ארגאניזאציע, פאר דער חלוצישער קאנסאלידאציע פון ישראל, פאר דער פארייניקונג פון דער ארבעטער-באוועגונג מיט די פראגרעסיבוע כוחות, פארן דעמאקראטישען כאראקטער פון ציוניזם, פאר א ציוניסטישער פאליטיק פון יידיש-אראבישער פארשטענדיקונג און פאר אן אריענטאציע אויף די פראגרעסיבוע און פרייע כוחות פון דער וועלט.

6. די פארטיי השומר הצעיר האלט אז די עליה דארף זיין דער שווער-פונקט פון די ציוניסטישע אנשטרענגונגען און וועט טאן אלץ וואס איז מעגלעך כדי צוצוגרייטען אירע מיטגלידער פאר דער דאזיקער אויפגאבע.

7. די פארטיי השומר הצעיר וועט קעמפן פאר דער פארטיידיקונג פון יידישן ישוב אין בראזיל, פאר זיין זיכערקייט, זיין גלייכבערעכטיקונג און זיין פראגרעסיבוע אריענטאציע, און וועט פירן זיין קאמף קעגן יעטווידער אויסדרוק פון פאשיזם, ראסיזם און אנטיסעמיטיזם.

8. די פארטיי השומר הצעיר וועט זיך אנשטרענגען צו געווינען די עפענטלעכע מיינונג און די שטיצע פון די דעמאקראטישע סעקטארן פון לאנד פאר דער זאך פון נאציאנאלער באפרייונג פון יידישן פאלק אין ארץ ישראל.

9. די פארטיי השומר הצעיר וועט זוכן צו קאארדענירן איר ארבעט מיט די פראגרעסיבוע סעקטארן אין ציוניזם ביז צו א פולשטענדיקער פארייניקונג און וועט פירן א כסדרדיקן קאמף קעגן די רעאקציאנערע סענזענצן און די פאשיסטישע קרייזן פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע.

10. די פארטיי השומר הצעיר וועט אריבענטירן די יידישע מאסן אין דער ריכטונג פון נאציאנאלער און סאציאלער אויסאטעמאנציפאציע, וועט זיין אקטיוו און די יידישע ארגאניזאציעס און אינסטיטוציעס און וועט זיך אנשטרענגען צו פארבינדען די יידישע מאסן מיט דער קולטור און דערציונג אין ארץ-ישראל, אנעמענדיק צו דער זעלבער צייט, א פאזיטיווע און אקטיווע שטעלונג צו דער יידישער קולטור אין די גלוח-לענדער.

11. די פארטיי השומר הצעיר וועט מיטגיין מיט פראגרעסיבוע ארבעטער-באוועגונג-גען און וועט אנטייל נעמען אין קאמף קעגן רעאקציע און פאשיזם.

12. די פארטיי השומר הצעיר קאנסעקווענט מיט די אויבן-אנגעוויזענע שטעלונגען, וועט זיין א ביישפיל פון טריישאפט צו די יידישע מאסן, פון איינגעווארצלדיקן צווישן די שיכטן פון די יידישע ארבעטנדיקע און אינטעלעקטואלן, אין איר אנשטרענגונג פון פראדוקטיוויזאציע און איבערגעגעבנקייט צום ציוניזם אין גלות, דעם קעם-פערישן ציוניזם, צום ארבעטנדיקן ארץ-ישראל און די רעוואלוציאנערע מארקסיסטישע פרינציפן.

13. די פארטיי השומר הצעיר וועט קעמפן פאר די צוגרייטונג פון די יידישע מאסן אין אמעריקא, פאר זייער פראדוקטיוויזאציע און זייער פראגרעסיבוע און פערמאט נענטער עליה קיין ארץ-ישראל.

14. די פארטיי השומר הצעיר איז פאר אן ענגער צוזאמענארבעט צווישן אלע יידישע ישובים פון גלות, אריינגערעכנט דאס יידנטום פון ראטן-פארבאנד, כדי צו פארשטארקן די גייסטיקע און מאראלישע אייניקייט פון יידישן פאלק אין זיין עטאפ פון קאמף פאר נאציאנאלער באפרייונג.

15. די פארטיי השומר הצעיר דריקט אויס איר פולסטן צוטרוי צו דעם סאציאליסטישן אויפפוי פון ראטן-פארבאנד און צו די פראגרעסיבוע און סאציאליסטישע כוחות פון דער וועלט, אין דער עוואלוציע פאר א גערעכטערער וועלט-ארדנונג, א הומאניטארער און דעמאקראטישער, דורך דער אנשטרענגונג פון ארבעטער-קלאס פון אלע לענדער אין זיין פערמאנענטן קאמף קעגן דער אינטערנאציאנאלער רעאקציע, דעם קאפיטאליזם און דעם אימפעריאליזם אין אלע זיינע געשטאלטן.

16. די פארטיי השומר הצעיר וועט אונטערשטיצן אלע אנשטרענגונגען פון אט די שטרעמונגען וואס קעמפן פאר א דזיערנדיקן שלום אויף דער וועלט, וועלכער דריקט אויס דעם וויטאלן אינטערעס פון דער מענשהייט בכלל און פון יידישן פאלק בפרט.

אין קומענדיקן נומער פון "תכליתנו"

וואס איז דער קיבוץ ארצי ?

.....